

>> Presentació de l'exposició sobre els vint-i-cinc anys del Cor de Teatre a l'Espai Eat Art. (Foto: FUNDACIÓ LLUÍS COROMINA. PERE DURAN.)

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY I OLIVA

Cor de Teatre | Fa vint-i-cinc anys es va iniciar a Banyoles una aventura musical que renovava amb enginy, impertinència i molta feina el cant coral: el Cor de Teatre. Ara, a l'Espai Eat Art de la Fundació Lluís Coromina es pot veure una exposició sobre aquests vint-i-cinc anys comissionada per Albert Massip i Isabel Oliver (per cert: potser començaria a ser hora de dedicar una antològica dedicada a Isabel Oliver, que fa uns quants anys que munta exposicions brillantíssimes). «La veu, el gest i l'essència» (així s'anomena la proposta) és un homenatge a totes les persones que formen i han format part de la companyia. L'exposició «s'emmarca al voltant de sis idees: el fet que la companyia surti de la zona de confort i vetlli per la qualitat musical; la voluntat d'experimentació; l'èxit aclaparador; el lligam amb la ciutat de Banyoles; la voluntat de futur i l'aposta per la formació; i les idees i lideratge d'en David Costa, juntament amb la implicació de tots els cantants».

Evaporació | Mirar els programes meteorològics televisius és, a hores d'ara, una experiència que s'acosta perillosament a les pel·lícules de desastres dels anys setanta i vuitanta. Com que hi ha tant d'embalum de desastres arreu del món (incendis in-

fernal, pluges torrencials, sequeres bíbliques...) i com que tots els mitjans han decidit servir-nos-ho amb l'espectacularitat apocalíptica digna de la premsa del cor, mirar l'espai del temps és un patiment. No ens ha d'estranyar, doncs, que, com a acompanyament de tot plegat, cada any es parli, també, del nivell de l'aigua de l'estany. Tot i que el meteoròleg banyolí Enric Estragués recorda que el rècord negatiu del nivell de l'aigua lacustre es produí el febrer de 1967, amb trenta-dos centímetres per sota de la cota zero (i l'any abans, vint-i-set), enguany ha detectat que el nivell ha baixat onze centímetres en un mes, un fet extraordinari; però encara és més extraordinari que molts dels litres que es perden sigui per evaporació, quelcom fins ara inèdit. En un mes se n'han evaporat 76.500 metres cúbics, és a dir, 7.650.000 litres. Una bestiesa digna de les notícies apocalíptiques de què parlàvem.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT I PUIG

Com de costum, la crònica s'inicia amb notícies de caràcter transversal que, pel seu abast, abracen tota la comarca; la que l'enceta fa referència a la demografia ripollesa i més concretament a la natalitat, ja que, segons dades de la Generalitat de Catalunya, la taxa referida a l'any 2022 ha caigut

un 4,45 % respecte a la de l'any anterior; la taxa ripollesa se situa en 5,9 per mil, per sota de la mitjana de Catalunya. La nòtula següent és la referida a la constitució del Consell Comarcal del Ripollès, amb deu consellers, que es marcaren com a prioritats l'habitatge, la igualtat i la sostenibilitat. L'apunt que va a continuació és de tarannà socioeconòmic: la majoria de poblacions ripolleses presenten un nivell socioeconòmic mitjà-alt i només tres (Ripoll, Campdevànol i Ribes de Freser) se situen per sota de la mitjana catalana. I per cloure aquest apartat de «transversalitat», hem de dir que el setmanari de referència de la comarca, *El Ripollès*, ha arribat al número mil després de més de dinou anys d'anar informant puntualment de tots els esdeveniments, tant de la comarca estricta com de fora.

Música i lleure | A les notícies que integren aquest apartat tenen un pes important les relacionades amb la música, l'autèntica activitat reina dels dies i les nits estivals. Amb pocs dies de diferència, als monestirs de Sant Joan de les Abadesses primer i al de Ripoll després, es beneïren sengles orgues destinats a la magnificència litúrgica; el santjoaní és un aparell electrònic, mentre que el de Ripoll és un orgue de tubs, mecànic, fruit d'una tasca doble: la de la restauració de l'orgue vell que construï l'orguener de Collbató Gabriel Blancafort a principis dels anys setanta, i la de l'ampliació duta a terme pel seu fill, també orguener, Albert Blancafort.

>> Cartell de la Tercera Festa de l'Estiu de Ribes de Freser. (Foto: AJUNTAMENT DE RIBES DE FRESER)

A Camprodon trobem un dels clàssics de l'estiu, com és el Festival Isaac Albéniz, que en l'edició d'enguany va dedicar una atenció especial a la memòria de la gran pianista Alicia de Larrocha en el centenari del seu naixement. Sense moure'ns de la vila camprodonina, citem dos festivals més: el Festival Macroclima, que va oferir una àmplia oferta no només musical, sinó també gastronòmica, i el Festival de Música de la Vall de Camprodon, amb una sèrie de concerts repartits entre tots els pobles de la vall. I a Camprodon encara, el dia 6 d'agost passat es van cloure les activitats organitzades per commemorar el centenari del passeig Maristany amb la presentació del llibret *Curiositats del Maristany*, i de la reposició de la placa original, que es va poder recuperar.

De la resta d'activitats musicals que es van dur a terme en altres municipis, volem deixar constància de les del XXVIII Festival del Comte Arnau a la vila de les Abadesses; la vintena edició del Festival Romànic en Viu, que va tenir lloc als poblets de la baronia de Toses; la quaranta-quatre edició del Festival de Música i la trenta-quatre del Curs d'Interpretació Musical a la ciutat de Ripoll; la tretzena Trobada d'Acordionistes a les Lloses (a Portavella el 27 de juliol, i a Matamala el 28); el II Cicle d'Arts Es-

cèniques i Musicals a Planoles; Música a la Capella, a la vileta d'Espinavell, etc.

Pel que fa a altres activitats no estrictament musicals, cal dir que a la població de Ribes de Freser va tenir lloc la Tercera Festa de l'Estiu, amb la voluntat de recordar l'arribada dels primers estiuejants a la vila a les darreries del segle XIX, i que enguany es va centrar en els anys vint del segle passat, i el Festival Gollut de cinema, que en l'edició d'aquest estiu pivotà sobre el cinema d'autor, amb el lema «Resseguint el tàlveg».

Tradicions | En aquest escrit epígraf s'inclouen la Festa del Segar i del Batre que es va fer a Gombren, i el Cap de Setmana Ramader de Setcases; per la seva banda, Ripoll emplenà els dies del segon cap de setmana d'agost amb el XXV Mercadal del Comte Guifré que, tal com deixa endevinar el nom, té com a finalitat commemorar d'una manera ben lúdica el seu passat medieval. En relació amb les activitats preindustrials i artesanes del passat, també a Ripoll, la Farga Palau, juntament amb els divuit museus i espais patrimonials del Sistema Territorial del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya, es va incorporar com a part d'una ruta regional nova de la Ruta Europea de Patrimoni Industrial.

LA SELVA

Text > **SEBASTIÀ GODAY**

Bonaventura Anson | Cap artista s'ha vanagloriat tant de pertànyer a Tossa de Mar com Bonaventura Anson (1945-2021). En aquest context, a les sales del castell de Calonge s'ha pogut veure una exquisida antològica que ha retut homenatge al gran artista i persona que va ser i al Ventura que omplia el mar de mirada —a tall de Vinyoli—, però s'escarrassava per retornar-nos-el amb sensacions, i préstecs de llum, de colors, de profunditat en la seva pintura o escultures. La bellesa espiritual del mateix Ventura s'entreteixia amb els materials (marbre, sobretot) que li servien de basament escultòric, però sovint hi afegia aquell toc humà, aquella referència als problemes del món, de la vida quotidiana, perquè en Ventura era i serà un artista total, sempre embolcallat pel mar tossenc, la seva gent i el seu salar; investigant l'ànima del marbre o en els gestos dels pinzells ensabats en l'enyor de la bellesa.

Centenari de la Biblioteca Joan Vinyoli de Santa Coloma de Farners
El 29 de juny de 2023 es va celebrar el

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **JOSEP SALA I CULLELL**,
resident a Trondheim (Noruega)

«Trondhjem és l'últim nucli social important d'aquest cantó d'Europa. És la ciutat més alta que existeix. Les últimes manifestacions típiques de la vida social —els militars i els capellans, els patrons, els obrers, les banques i les fàbriques i les llibreries— són a Trondhjem. La frontera d'Europa és aquí.»

Aquest és l'inici de l'article que Josep Pla va publicar poc després de visitar la ciutat l'agost de 1926, i que va incloure a *Cartes de lluny*. El nom avui s'escriu d'una altra manera, però la descripció encara és exacta. Trondheim, a seixanta-tres graus de latitud nord, és el darrer lloc del nostre hemisferi on es pot trobar una catedral gòti-